

den forudgaaende Tid kunde være berettiget at forudsætte, at i hvert Fald de ugifte Arbejdere har lagt Midler hen, der i Forbindelse med deres ordinære Arbejdsløshedsforsikring maatte være tilstrækkelige til at imødegaa Vintertidens Arbejdsløshed. Man tør imidlertid ikke afvise den Mulighed, at ogsaa ugifte Arbejdere uden egen Skyld kan være komne i Trang paa Grund af Arbejdsløshed, hvorfor denne Paragraf er formuleret saaledes, at det ikke er udelukket at yde ogsaa saadanne Understøttelse.

Lovforslaget tager Sigte paa egentlig *arbejdsløse* Personer, men man har dog ment at burde aabne Adgang til at yde Hjælp ogsaa til Personer, der arbejder paa *nedsat* Arbejdstid. Man er dog gaaet ud fra, at Hjælp i saadanne Tilfælde kun vil kunne ydes, naar den nedsatte Arbejdstid udgør mindre end $\frac{2}{3}$ af den normale Arbejdstid.

Medens Understøttelserne i Overensstemmelse med Reglen i Hjælpekasseloven af 1913 § 3, sidste Stykke, almindeligvis vil være at yde efter et Skøn i de enkelte Tilfælde, har man anset det for nødvendigt at bestemme, at Ydelserne i Henhold til den heromhandlede Lov i København, Frederiksberg og større Kommuner (med over 20 000 Indbyggere) skal finde Sted efter Regler, som efter Hjælpekassebestyrelsens og Kommunalbestyrelsens Indstilling fastsættes af Indenrigsministeren, idet man maa anse det for ugørligt i saadanne store Kommuner at anvende en skønmæssig Fremgangsmaade, naar de understøttedes Tal stiger i betydelig Grad. Disse Regler skal indeholde Bestemmelser

om Hjælpens Omfang, Kontrol, Samarbejde med Arbejdsløskasserne og Arbejdsanvisningskontorerne etc., i hvilken Henseende bemærkes, at Arbejdsløhedskasserne bør yde Hjælpekassernes Bestyrelser alle fornødne Oplysninger om den Understøttelse de Medlemmer, der søger Hjælp, oppebærer eller har oppebaaret fra Arbejdsløhedskassen samt i det Omfang, det er dem muligt, attestere Rigtigheden af de Oplysninger, som gives i Medlemmernes Ansøgninger, for hvilke der bør foreskrives særlige Blanketter. Yderligere vil Arbejdsanvisningskontorerne kunne yde Bidrag til Udøvelsen af den fornødne Kontrol.

Man har anset det for rigtigst, at der tillægges Indenrigsministeren Bemyndigelse til efter Kommunalbestyrelsens Anmodning at fastsætte saadanne Regler ogsaa for andre Kommuner.

I nærværende Paragrafs sidste Stykke bestemmes det, at den heromhandlede Understøttelse fra Hjælpekassen, eventuelt i Forbindelse med Understøttelse fra Arbejdsløhedskassen ikke maa overstige to Trediedele af den paa Stedet almindelige Arbejds løn og ejheller to Trediedele af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste i det paa gældende Fag. Denne Regel udelukker ikke, at der i Henhold til Hjælpekasselovens almindelige Bestemmelser i ganske særlige Tilfælde kan ydes vedkommende yderligere Hjælp; f. Eks. til Familieforsørgere med mange Børn.

Til § 3.

Bestemmelserne i denne Paragraf er i Overensstemmelse med de sædvanlig gældende Regler.